

שלומי אבאדי:

„המהפכה היפה: טיפוח יופי כהוצאה מוכרת!“

שלומי אבאדי עסוק מאוד בימים אלה. כמו כל שאר העצמאים במדינה, הוא עבד שעות נוספות על הספרים שלו. ספרים המוגשים למס'ההכנסה. למרות שעות העבודה הרבות, יש לו זמן לרעיונות חדשים. אבאדי, ספר במיקצועו. בן 23, שמונה שנים במיקצועו, כבר הכין את טיוטת ההצעה שלו. שאותה שלח למישרד-האוצר ולחברי ועדת-הכספים של הכנסת. לדעתו, זוהי הצעה מהפכנית בתחום המיסוי. והוא מפרט אותה:

אני מבקש שיכירו בטיפוח-היופי כהוצאה מוכרת לנשות-עסקים עצמאיות, כשלב ראשון.

● **זה נשמע דמויני, לא?**

בכלל לא. זה קיים בארצות-הברית. ואנחנו הרי מחקים כל הזמן את האמריקאים.

● **האם טיפוח-היופי הוא בליכך יקר, שיש צורך בתיקון חוקי-המיסוי?**

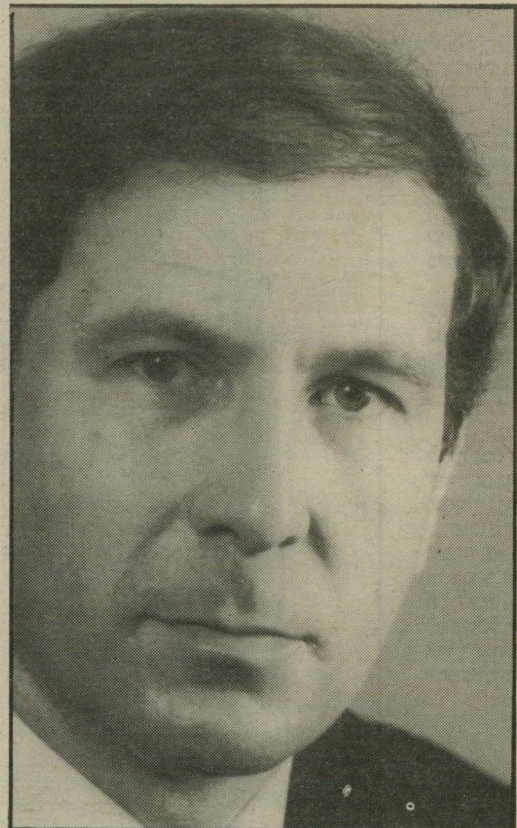
זה לא זול. תיספורת עולה כיום בערך 15 אלף שקל. צבע ופסים — 25 אלף שקל ויותר. יש הוקקות לספר לפחות פעם בחודש, אם לא יותר. לחלקן זו מתחילה להיות הוצאה כבדה. אשה זקוקה לטיפוח עצמה כחלק מעבודתה. הפיכת טיפוח-היופי, שהוא חיוני עבורה, להוצאה מוכרת, מטורה ממס, תאפשר לה מעמד שווה כמו לגברים אנשי-עסקים.

● **האם יש האטה בביקורים במיספרות?**

לדעתי, כן. חושבים פעמיים לפני שמוציאים כסף, ובטח לפני הליכה למיספרה. זה מונע מנשים רבות כניסה לעבודה סדירה. כי אצלן הטיפוח האישי חשוב ביותר.

● **אתה מאמין שמישהו יתייחס אליך ברצינות, במישרדים בירושלים?**

אני מקווה. חוץ מזה, אני בטוח שאילו במישרד-האוצר היתה יושבת אשה שרה, היא היתה מקבלת את הרעיון מייד אחרי שהיתה מתמנית, והיתה פותרת להרבה נשים בארץ בעיה כספית מעיקרה. היא היתה מצליחה לשנות את פני כל עולם-העסקים כאן, ומביאה הרבה נשים למיקצועו. הנשים במדינה היו נראות הרבה יותר טוב.

אלכסנדר רכטר:

„ההתמחות במשהו ספציפי מצמצמת את הלקוחות!“

כל מיני יצורים חריגים גרים בספריה שלי. השבוע נוסף להם ספר מהודר, בכריכה שחורה, הנקרא „דיני-ההלומים“ ואת מחברו, המישפטן אלכסנדר רכטר, ביקשתי שישלח לי מה זה בדיוק.

זה ספר מיקצועי ליהלומנים. עד היום היה המידע, שהם זקוקים לו, מפוזר על פני דפים, אוגדנים, חוברות, נספחים והרבה מאוד רשומות. הספר הזה יספק להם מקור מידע מקיף, יסודי ומבואר בכל הקשור לעבודתם, בעיקר מהצד המיסחרי והמישפטי. מעין שולחן-ערוך של היהלומנים.

הצי מהספר הוא חומר שאספתי ממקורות שונים, וחצי הספר הוא הסבר וביאור המאטריה המישפטית הקשורה לעבודה בענף היהלומים.

● **לא היה ספר כזה באנגלית או בשפה אחרת?**

אין ספר כזה בשום שפה, שלא לדבר על כך, שאילו היה, זה לא תמיד היה עוזר כי החוקים בארץ הם אחרים, הבעיות אחרות והפיתרון, במיקרים רבים, אחר.

● **השקעת בספר הזה עבודת-מחקר של שנים. כמה אנשים יקנו את הספר, לדעתך?**

יש בארץ 3,500 יהלומנים. אם מחציתם יקנו את הספר, בתוספת כמה עורכי-דין ורואי-חשבון העוסקים בענף, זה מספיק לי.

● **אתה אומר שאין ספר כזה בשפות אחרות. מדוע לא תתרגם ותתאים אותו גם ליהלומנים בארצות אחרות?**

כבר קיבלתי הצעה כזאת, אבל, כמו שכבר אמרתי לך, הספר כמו שהוא היום מתאים רק ליהלומנים הפועלים בארץ. כדי להתאימו לארצות אחרות, צריך יהיה לעבר מחדש חלקים גדולים מהספר, וזו עבודה גדולה מאוד.

● **חוץ מאנשי-מיקצוע, אף אחד לא יודע שאלכסנדר רכטר יושב שנים וכתב ספר עביכרם. זה לא מתסכל אותך?**

לא מתסכל אותי, מאחר שידוע לכולם שככל שהאדם מתמחה במשהו ספציפי, כך הוא מקטין את התפוצה לכתביו וללקוחותיו. לרופא מומחה עולמי בשטח שרירי-היד, למשל, יהיו פחות לקוחות מאשר לרופא כללי ממוצע. ככה זה.

ציפי אשבל:

„הנס שעשה ה' לאבותינו עולה לי ממש הון!“

חופשת-ההפסח של הילדים היא מכה לכיס של כל זוג הורים ממוצע. יש הנוסעים לטיולים בחו"ל, יש המסתפקים בטיולים בארץ, ויש הנשארים עם הילדים בבית. מחוסר תקציב, אבל גם זה לא בחינם. לציפי אשבל ולבעלה, שייקה, יש שלושה ילדים. כמה תעלה להם חופשת-ההפסח?

שירה בת ה-14 יוצאת לטיול עם הצופים וזה עולה 10,000, לא כולל אוכל. רותם בת ה-10 יוצאת לטיול בן יומיים עם הצופים וזה „רק“ 7,000, לא כולל אוכל. כלומר צריך להוסיף עוד 8,000 לאוכל וממתקים לשתייה.

במשך 20 ימי-החופשה תלכנה הכנות לשני סרטים לפחות, כל כרטיס 2,500. לקירקס, המגיע הנה פעם בכמה שנים, אי-אפשר לסרב. אני אלך עם שלושת הילדים, כדי שלא ילכו לאיבוד. ארבעה כרטיסים עולים בערך 40,000. עם אריאל בן ה-13 אלך להצגה אחת, כי הוא לא הולך לסרטים. כרטיס אחד להצגה — 4,500. יום אחר נכלה כולנו בארץ הילדים, וזה ארבע פעמים 7,500 כלומר, 30,000.

זה נשמע כאילו המון כילוים, אבל צריך לזכור שלכל אחד מ-20 ימי-החופש יש 16 שעות-אור וצריך להעסיק את הילדים במשהו.

● **יש בת-לאביב פעילויות שאינן עולות כסף ואפשר לקחת לשם את הילדים.**

נכון, הפעילויות הן בעיקר במוסד-אוננים, אבל בגלל העובדה שהן לא עולות כסף, אי-אפשר להיכנס לשם בכלל. הכל מלא כבר שעותיים לפני מועד-הפתיחה.

● **מה את עושה עם אריאל הקטן בשאת הולכת לעבודה בבוקר?**

עוזרת-הגננת פתחה קייטנית, וזה עולה לי 40,000 לשבועיים. גם בבית-הספר יש קייטנית כזאת, כ-35,000 לעשרה ימים, אז הוחלט שאי-אפשר יותר וששתי הילדות תישארנה לבד בבית בבוקר.

● **בואי נעשה חשבון — כמה תעלה לך חופשת-ההפסח?**

עם תוספת ממתקים, קרטיבים, ספר פה ושם, ביקור ברולרי סקייט שהכנות אוהבות, ואכילה במיסעדה, בגלל זה שקשה לי להספיק הכל אני מעריכה שהחופש הזה יעלה לי קרוב ל-140,000. באמת נראה לי מוגזם כמה הנס הזה, שעשה אלוהים לאבותינו במצריים, עולה לי כל שנה.